

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIFNA AF

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

FÖRSTA BANDET

ÖLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AF

SVEN SÖDERBERG och ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1900—1906

[111410]

33. Runstens kyrkoby, västra gärdet i en bro.

Pl. XXI. Fig. 33, a) och b).

Litteratur: Rhezelius, *Monumenta Runica in Ölandia*, teckning: koncept 20, utskriften nr. 16.

På Runstens västra gärde, i första bron på vägen till Dystad, blott 116 steg från landsvägsgrinden ligger den af Rhezelius tecknade och af Ahlqvist omtalade runstenen. Bron består af blott två flisor, den norra har på sin norra kant den fragmentariska inskriften. Södra kanten af flisan är nästan rak, 185 cm. lång. Höjden från södra kanten till yttersta spetsen i norr är 134 cm. Stenen är 18 cm. tjock, skroflig på undersidan.

Öfversidan är alldeles glatt och jämsliten, skrofligheter endast i närheten af ristningarna, där den blifvit mindre trampad. Stenen synes här ej vara tillhuggen, oaktadt den är ganska slät och plan.

Inskriften är ristad i tre jämslöpande rader, alltså af ett mycket ålderdomligt skaplynne. Strecken äro grunda, ojämna, slitna i kanterna. Ritningen påminner om den till Rökstensgruppen hörande Slaka-stenen i Östergötland, hvilken den ock liknar uti att runorna äro ganska långa. Till Rökstensgruppen torde ock denna inskrift höra; då enligt Rhezelius \mathfrak{d} och \mathfrak{f} växla i inskriften, torde det förra vara Rökstensgruppens **b**-runa.

Söderbergs teckning, fig. 33 a, visar, att han ej lyckats läsa inskriften; vid mitt besök 1904 kunde ej stenen återfinnas, ty bron hade blifvit omlagd.

På Rhezelius teckning, fig. 33 b, börjar mellersta raden med \mathfrak{W} ; jag förmodar, att detta varit prep. **aft** och tillika utgjort inskriftens början. På baksidan af Aspa-stenen, Ludgo sn, Rönö hd, Söderml. B. 804, L. 864, hvars inskrift på samma sätt som här är ordnad i tre rader, innehåller likaledes den mellersta raden inskriftens början.

Någon ytterligare tydning är knappast möjlig med nu tillgängliga upplysningar om stenen, och att döma af Söderbergs teckning troligen icke heller, om stenen återfunnes; Söderberg har icke efterlämnat någon detaljerad beskrifning af ristningen.

RUNSTENS KYRKUBY, ÖL.

33 A.

